

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 532/05
21.04.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Слободана Рашића и Невенке Важић, чланова већа, и саветника Биљане Драгаш, записничара, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, решавајући по жалби оптуженог АА, изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу К.бр.11/05 од 14.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе оптуженог АА ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Окружног суда у Ужицу К.бр.11/05 од 14.02.2005. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни суд Србије, оптуженом АА, за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изриче условну осуду тако што му утврђује новчану казну у износу од 15.000,00 динара, која се неће извршити уколико оптужени у року од једне године не изврши ново кривично дело.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом Окружног суда у Ужицу оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона и осуђен на новчану казну у износу од 15.000,00 динара, коју је дужан платити року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да ако се изречена новчана казна не буде могла ни принудно наплатити да ће је суд извршити тако што ће за сваких започетих 200,00 динара, новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 245. став 5. ОКЗ-а од оптуженог је одузета опојна дрога. Истом пресудом на основу члана 193. и 196. ЗКП-а оптужени је обавезан да плати суду износ од 3.000,00 динара, на име судског паушала у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио оптужени АА, због одлуке о казни са жалбеним предлогом да Врховни суд Србије преиначи побијану пресуду и да му изрекне блажу казну.

Републички јавни тужилац Србије у писаном поднеску Ктж. бр.664/05 од 07.04.2005. године предложио је да Врховни суд Србије одбије жалбу оптуженог АА као неосновану, а пресуду Окружног суда у Ужицу К.бр.11/05 од 14.02.2005. године, потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода у жалби оптуженог АА као и писменог предлога Републичког јавног тужиоца Србије датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП-а, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни Врховни суд налази да је првостепени суд ценио све олакшавајуће и отежавајуће на страни оптуженог, па је од олакшавајућих околности на страни оптуженог ценио да оптужени до сада није осуђиван, да је кривично дело потпуно признао и на тај начин допринео да се кривични поступак против њега доврши без одуговлачења, ценећи при том и слабо материјално стање оптуженог, док отежавајућих околности није било.

Међутим, по налажењу Врховног суда другостепени суд није у довољној мери ценио слабо материјално стање оптуженог АА, на шта се указује у жалби оптуженог који живи у заједници са сестром и мајком, и издржава се од породичне пензије која им је остала иза пок. оца која износи 7.000,00 динара, па је стога побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о казни, тако што је оптуженом утврдио новчану казну у износу од 15.000,00 динара и истовремено одредио да се иста неће извршити уколико оптужени у року од једне године не изврши ново кривично дело, налазећи да ће се и самом претњом новчаном казном, према оптуженом постићи сврха кажњавања из члана 5. и 3. ОКЗ-а.

Из изнетих разлога, а на основу члана 391. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа – судија,

Биљана Драгаш, с.р. Драгиша Ђорђевић, с.р.

За тачност отправка

љи